

52 1794. g. maja

R A D A Z A S T Ę P C Z A

POD NACZELNICTWEM

T A D E U S Z A K O S C I U S Z K I.

Je Kraiowi zależy, ażeby zbrodnie przeciw Oyczyźnie karane były, tyle iey całość wymaga, ażeby Obywatelskie Cnoty odbierały uwięnczenie. Nigdy występki Oyców plamić nie mogą ich Potomstwa, i owfzem tym większe nadzieie o sobie czyni toż Potomstwo, gdy się złym przykładem uwodzić nie daie. Tym przekonaniem powodowana Rada sądzi bydz obowiązkiem swoim nayuroczysciey zadeklarować: że gdy Ożarowski, Ankwicz, Zabiello, iuż za swoje zbrodnie zasłużoną odebrali karę, wyrokiem Sądu Kryminalnego oznaczoną, to iednak żadney Potomstwu ich plamy ani zakału przynosić może ani powinno tym bardziey, gdy Rada swiadectwem tak Kommendanta Siły Zbroyney Xięstwa Mazowieckiego iako i licznych innych Obywateli zapewniona iest: że szczególniey Kaietan, Stanisław i Adam Ożarowscy z przykładnym dla Oyczyzny swey przywiązaniem dzielnie przyłożyli się do Powstania Narodowego, nie tylko sami idąc ochoczo pod Chorągwie Oyczyzny, ale i prowadząc razem z sobą Zolnierzy pod Kommendą swoią zostaiących, Rada przeto wymierzaiąc sprawiedliwość ich gorliwości Rezolucyą tę wydaie. Dan w Warszawie na Seffyi Rady Dnia 9. Maia 1794. Roku.

Ig: W. ZAKRZEWSKI

Prezydent Miasta Warszawy i Rady Zastępczey.

